
REBOTA REBOTA Y EN TU CARA EXPLOTA

---

d'Agnés Mateus i Quim Tarrida

Espectacle estrenat al Festival TNT el 30 de setembre de 2017

Premi de la Crítica 2017 com a millor espectacle de *Noves Tendències*.

Una coproducció de:
Festival TNT / Antic Teatre / Konvent Puntzero

*"el cos de les dones és el lloc on
es manifesta el fracàs de l'Estat"*

Rita Laura Segato
Antropòloga i escriptora

Ens hauria d'explotar la vida a la cara més sovint ...

Sortim a celebrar el futbol en centenars de milers. Ens mengem els plàstics que tirem en l'estómac dels peixos que ens preparem per a sopar. Ens venem els pisos i els apartaments a preus impossibles per a nosaltres mateixes i després ens manifestem contra el turisme. Els nostres amics s'han convertit en polítics i ara viuen en un despatx.

Assassinem dones a raó de dues per setmana des de fa 10 anys i nosaltres encara hem de continuar defensant-nos i justificant-nos davant la gent que ens escolta. Això sí, que no falti els minuts de silenci a la porta de l'ajuntament amb cada mort..

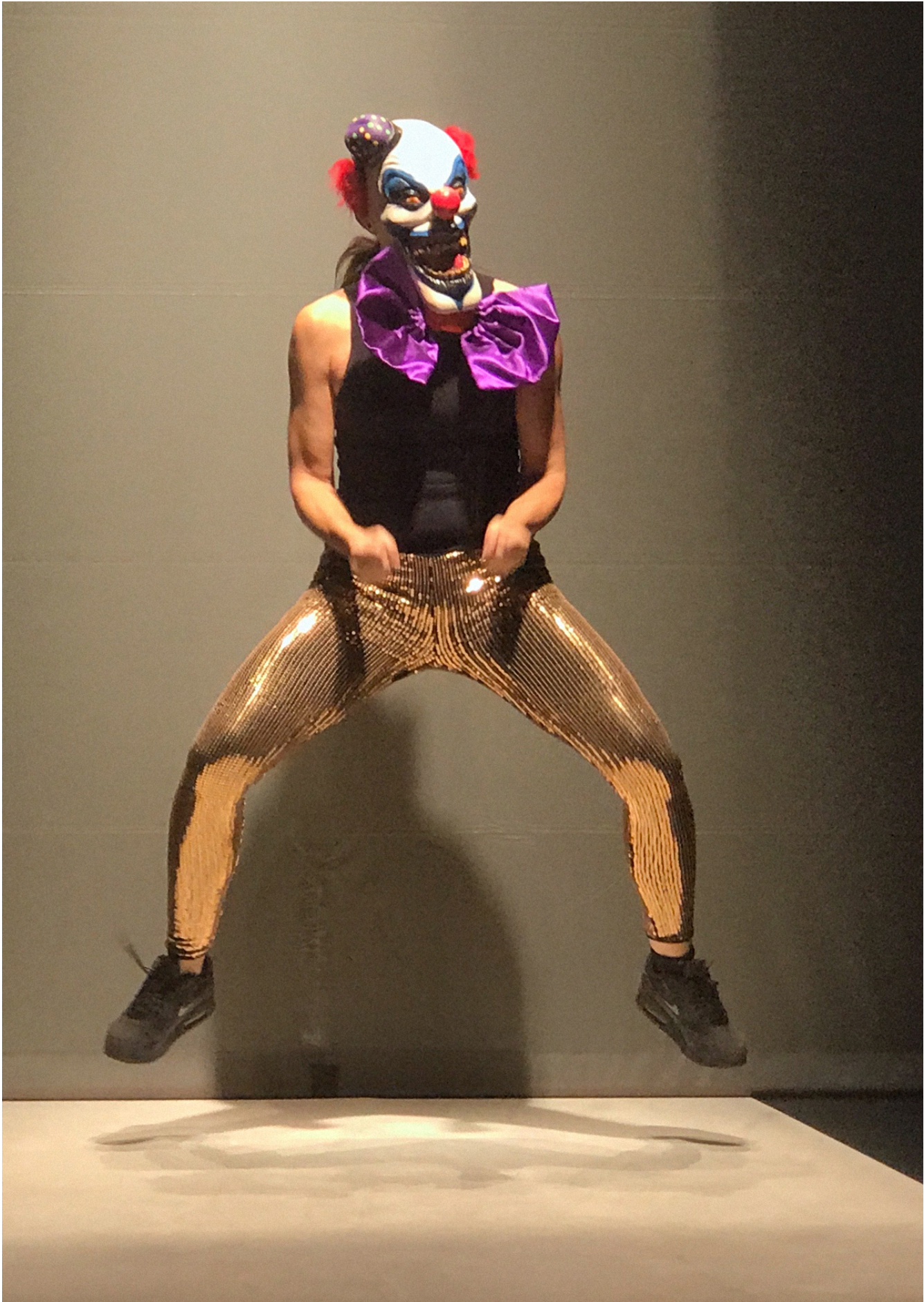
Les dones no “perdem” la vida, a les dones ens assassinen. Comencem a cridar les coses pel seu nom.

Cal perdre la por a paraules com assassinat, suïcidi, mort, acudit fàcil, merda seca, metàstasi, leucèmia, calvície, sobrepès, gra de pus, hemorroides, caca, asfixia, menyspreu, avortament, eutanàsia, poligàmia, ventre de lloguer, adulteri, vòmit, moc sec, colonoscòpia i amor.

Parlar de la nostra passivitat, de l'acció de les gents petites que està canviant el món a poc a poc, del nostre abandonament, de l'esperança que ens queda, de l'amor, del desamor, del meu despotisme que ningú coneix i alguns pocs pateixen, de la violència, de la meva violència, de la teva violència...

... ens hauria d'explotar la vida a la cara més sovint.

L'ESPECTACLE

Un text com punt de partida

[Aquest és un pròleg per llegir amb música de de fons: [No surprises... \(Radiohead\)](#)]

Començar una creació.

Parlem de nou de la violència, un tema que hem encetat i se'ns ha quedat a mitges

se'ns ha quedat a mitges per tantes i tantes coses

hem estat veient imatges de dones desaparegudes pels seus marits

homes que maten

dones assassinades sense nom

dones que desapareixen

potser per això hauríem d'escriure un espectacle dedicat únicament a ells

potser per això hauria de ser una vida dedicada exclusivament a ells

als homes que maten.

Que maten dins l'exèrcit, que maten a altres homes, que maten a les dones que estimen.

Matar com a manera de comunicar-se,

matar per dir,

matar per bogeria ...

La línia és tan fina ...

Matar per impotència, matar per demostració,

matar com a última frontera de comunicació.

Matar,

matar

quina ràbia ens fa no tenir el que volem

quina ràbia ens fa no tenir

quina ràbia tenim quan no podem tenir

matar.

No ho hem provat mai,

sempre hi ha una primera vegada

sempre no hi hauria d'haver una primera vegada

Potser és una estructura particular del cervell ?

Potser en fem una lectura massa simple. Potser és un tema massa delicat.

Ho podem traduir en una altra cosa :

.... posarem música,

hauria d'estar sonant una musica que us acompanyi.

Podem parlar de les nostres pròpies ganes de matar

de la nostra ràbia

potser entendríem alguna cosa, alguna cosa més.

de l'alegria de ser un ésser viu, de l'alegria de cuidar, de tenir cura de l'altre sense espera,

de l'amor ?

escriure un espectacle sobre l'amor ?

del feminisme de moda ... no cal,

del feminisme de sempre ... potser,

de les ganes de cantar,

de la música com a salvació,

de la música com a salvació eterna,

de la música, llenguatge universal, del cant com a manera de comunicar-se.

De l'[Anna Orantes](#), la única de les 1600 que en recordem el nom,

o de la [Svetlana](#) i el seu suposat pretendent.

Les recordem perquè van sortir a un programa d'amors a la televisió,
del poder de la televisió, el despoder de les persones
de la eròtica de les històries truculentes
de l'atractiu de les històries de sexe unidireccional
de les dones que aprenen a reconstruir-se els ossos trencats,
dels homes que no tenen res a veure amb tot això,
dels homes que no tenen res a veure amb aquests altres homes i no saben què fer
dels homes que pateixen als homes de la seva espècie
de les generalitzacions,
de les emocions portades a l'extrem.
del terreny tan difícil que és el dels sentiments
de la inexplicabilitat, del silenci

Silence

no alarms and no surprises

mort

no *alarms*, silenci.

silence

un tema que ens portarà a un abisme

ens porta a l'abisme a tu i a mi

ens porta a l'abisme a totes, a tots

I al final... sempre ens queda Afrodita A

Des de l'any 2000 es compten 1600 feminicidis

toquen a dos dones assassinades per setmana, des de fa 16 anys.

DESCRIPCIÓ DEL PROJECTE

Hem treballat amb un punt de partida: els assassinats de dones els últims deu anys. Una peça teatral tingui aquest tema de rerefons, que aquests assassinats siguin un inici del nostre viatge de creació. No sabem on acabarem. Són temes extensos i massa complexos per treure'n l'entrellat sobre un escenari.

Una peça teatral de creació que viatja entre dos mons.

D'una banda els assassinats de dones d'aquests darrers 10 anys, d'altra banda, l'estereotip dels papers femenins al teatre i cinema. Dos mons que segurament tenen connexions i paral·lelismes que caldrà trobar. Dos mons plantejats com l'inici d'un viatge a les violències més properes, més íntimes i segurament més domèstiques amb les que convivim cada dia tots nosaltres.

Hem creat una peça teatral endinsant-nos en el gènere del monòleg. Un monòleg per una actriu que té, com a punt de partida, els assassinats continuats de dones al nostre país.

Parlar i rebuscar en l'assassinat de dones, noies, novies, filles i esposes a mans de marits, exmarits, ex parelles, novios, amants, pares i pretendents durant els darrers 10 anys. En sumen més de 1600 i les quantitats són sempre sorprenents quan les posem juntes.

Aquest punt de partida que ens suggereix el viatge a d'altres camins, a altres temes que s'encadenen i s'enllacen ..... la insuportable transformació dels nostres amics en polítics, els tipificats i classificats rols femenins al teatre i al cinema dels nostres dies, el que pensa realment la pobre Àngela (Merkel) i del seu embolic sentimental "refugiats si refugiats no", com tracta i jutja l'anomenada Justícia aquestes morts, que passa quan la jutge que avalua el nostre cas és una altra dona, que penses els homes de tot això, com s'impliquen, caldria més aviat escriure un espectacle dedicat a ells?.....

ANTECEDENTS I OBJECTIUS

L'any 2014, al Festival GREC 2014, i coproduït per Antic Teatre, s'estrena **Hostiando a M**, una peça teatral de creació que ens serveix de punt de partida i d'encoratjament per aquest treball.

A **Hostiando a M**, vàrem iniciar un camí per parlar de violència. De la violència que vivim al nostre voltant, i les diferents formes que adopta. En aquell cas parlàvem inicialment de violència policial, temes difícils de tractar que la vegada ens van acostar al públic i ens van fer prendre consciència que el posicionament a l'escena és, avui en dia, molt necessari.

El nostre treball amb **Hostiando a M** va obrir una porta d'empatia amb el públic que volem seguir treballant i aprofundint.

És la nostra segona vegada. Encara busquem, de fet no deixarem de buscar mai. Treballem amb tota la riquesa de la innocència de les persones noves.

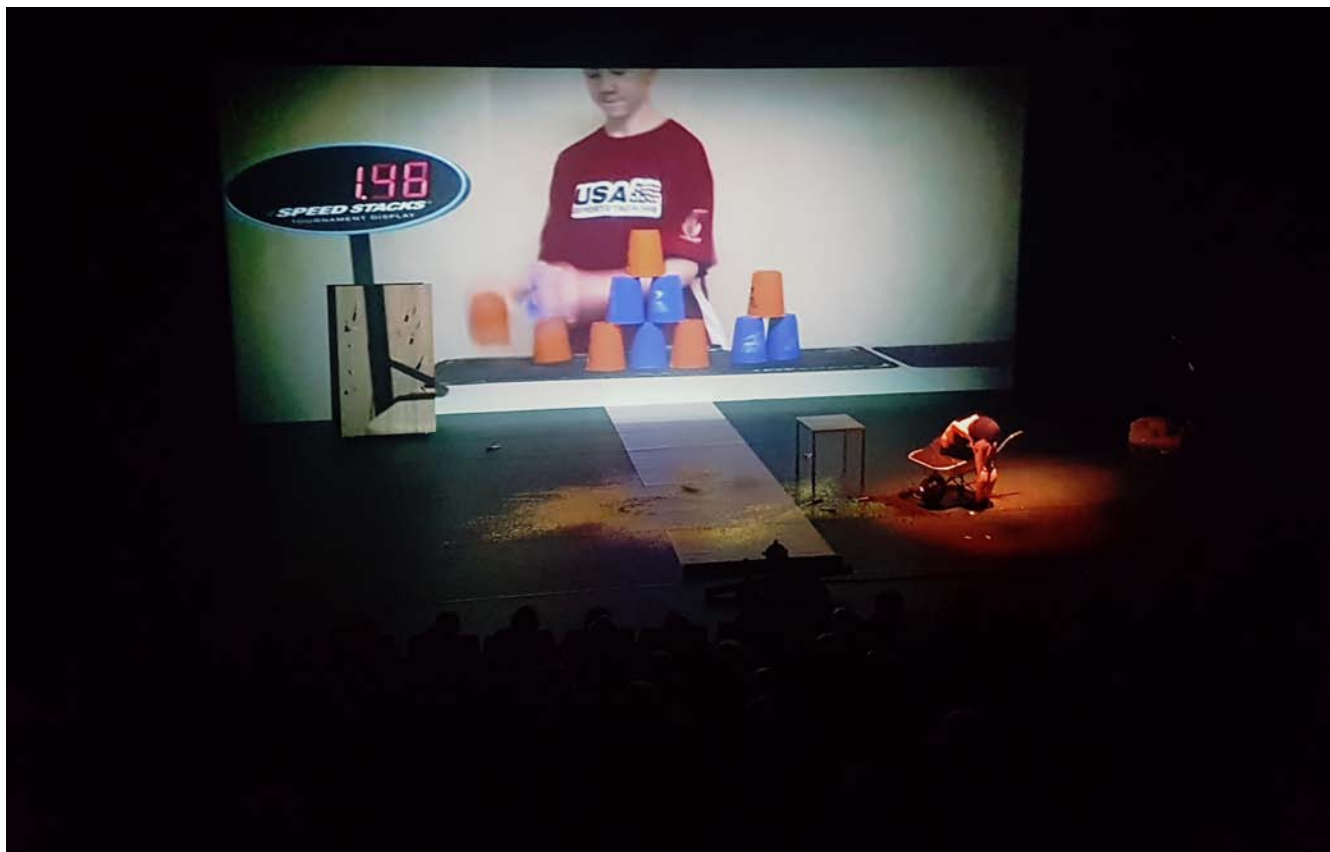
Parlem a través del teatre físic. Accions que ens porten a les sensacions.

Parlem a través de la imatge. Imatge que ens fa volar el cervell i ens trasllada a qualsevol lloc.

Escena com a lloc viu, espai on passen coses increïbles. Hi ha d'haver un abans i un després del fet escènic.

La nostra obligació és no deixar indiferent. I que tot això sigui bonic, o no... ja ho trobarem.

Obrir un procés de creació implica navegar en el desconegut i deixar que el treball ens porti més enllà de les nostres idees. Un procés que no acaba a l'estrena de la peça, de fet, és allà on comença. Un treball que ha de créixer amb les actuacions i el pas de la vida.

FITXA ARTÍSTICA

Rebota Rebota y en tu cara explota és un projecte escènic d' **Agnés Mateus** i **Quim Tarrida**.

Creació i Direcció	Agnés Mateus i Quim Tarrida
Interpretació	Agnés Mateus
Col·laboradors	Pablo Domichovsky i un extra
Espai sonor i audiovisual	Quim Tarrida
Espai de llums	Carles Borràs
Fotografia	Quim Tarrida

Rebota rebota y en tu cara explota es va estrenar al Festival TNT el 30 de setembre de 2017.

Premi de la Crítica 2017 com a millor espectacle de *Noves Tendències*.

És una coproducció del **Festival TNT – Terrassa Noves Tendències 2017**, **l'Antic Teatre** i **Konvent Puntzero**.

Amb el suport de: **La Poderosa**, **Nau Ivanow** i el **Teatre La Massa (Vilassar de Dalt)**.

Agraïments especials a Gabriela Oyarzabal, Semolinika Tomic, Bcn Props, CUBE, Conrado i Martí Soler, a la família Konvent, Maria Mateus, Carles Fígols, La Caldera.

Duració: 60 minuts

Idioma: Castellà i català

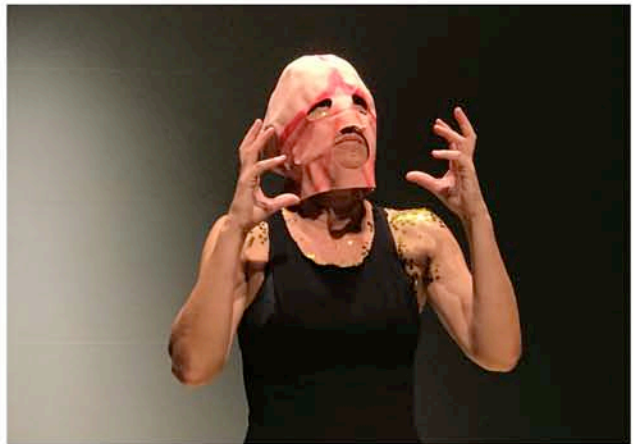
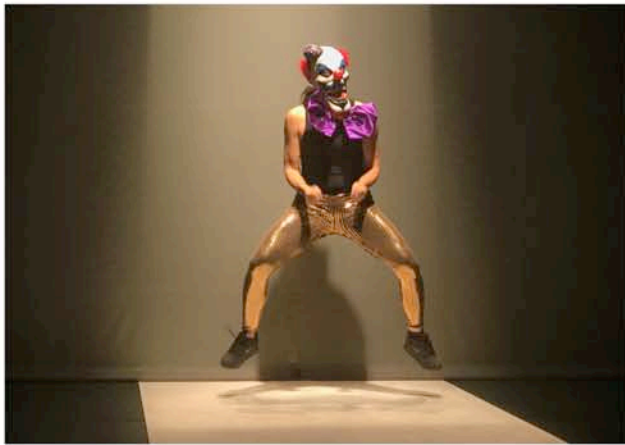
Ús de llumsestroboscòpica

www.facebook.com/RebotaRebotaYEnTuCaraExplota

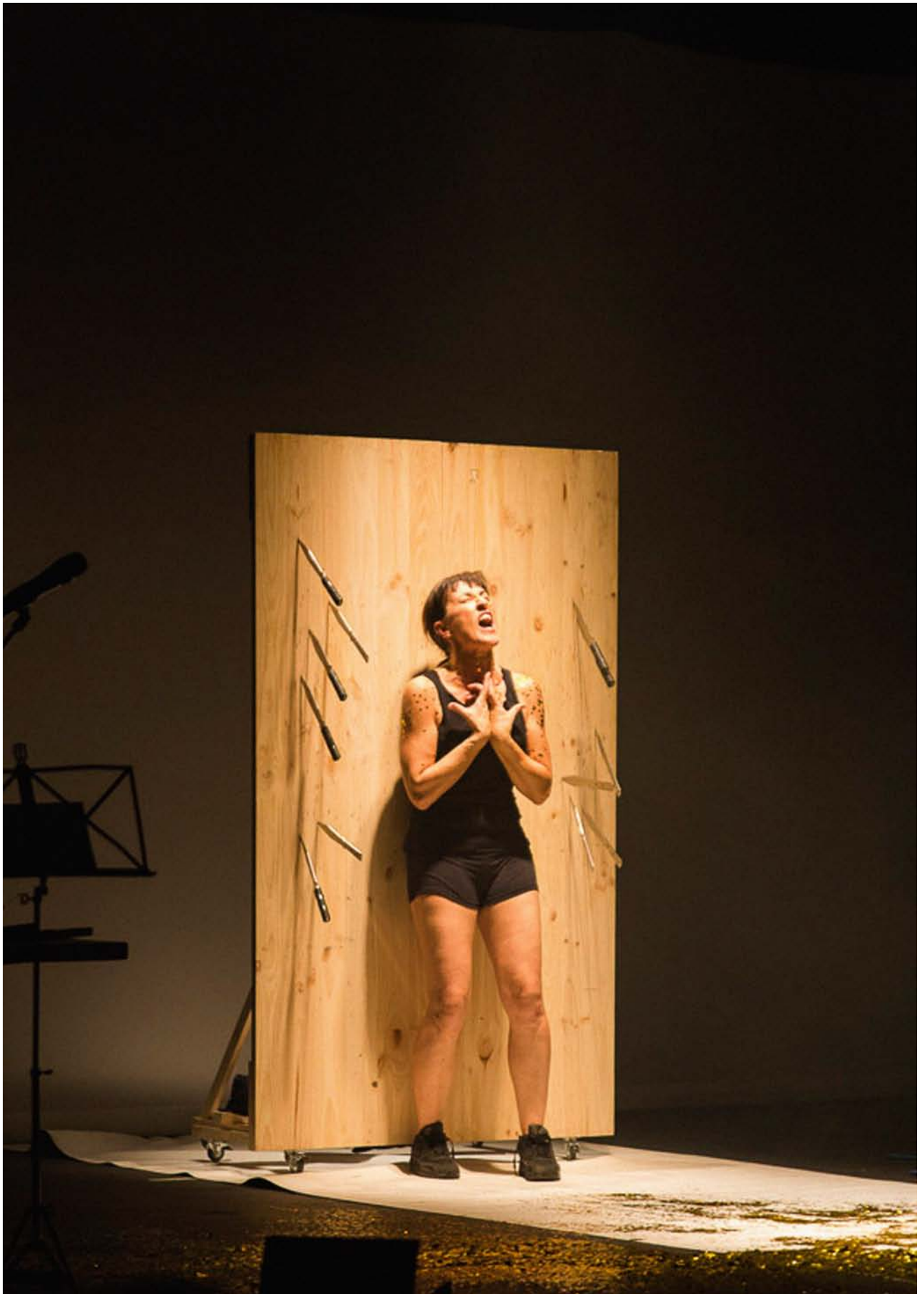
RebotaRebotaYEnTuCaraExplota

CURRICULUMS CREADORS

Agnés Mateus

"Mateus es el escenario de esa esencialidad. Un rigor que nace de un sentido de la responsabilidad y una libertad que hacen de la interpretación una de las muchas formas de expresión que ella podría concebir"

Juan Carlos Olivares

Llicenciada en Periodisme per la Universitat de Barcelona. Realitza estudis de Teatre, amb Txiqui Berraondo i Manuel Lillo a Barcelona. Compagina estudis de teatre i dansa. L'any 1996 defineix la seva trajectòria: neix el **Col·lectiu General Elèctrica**. Forma part del nucli de creació de la General Elèctrica i hi treballa fins la seva dissolució, vuit anys més tard. Performer i artista multidisciplinar, treballa amb **Juan Navarro**, **Roger Bernat**, **Rodrigo García** i **Simona Levi**, amb els que continua col·laborant en diversos projectes a l'actualitat.

En l'actualitat

com a directora i creadora

Rebota rebota y en tu cara explota. Intèrpret i Creadora, juntament amb l'artista Quim Tarrida

Estrenat al Festival TNT. **Premi de la Crítica 2017 com a millor espectacle de Noves Tendències**.

Hostiando a M. Intèrpret i Creadora, juntament amb l'artista Quim Tarrida

Estrenat al Festival GREC 2014. Antic Teatre.

Ha treballat amb:

Simona Levi: *Hazte Banquero*. Actriu. Estrenat a Barcelona GREC 2016. *Oxcars*. Festival de Cultura Lliure. Edicions 2009 al 2014

Festival Mapa. Performance (2006). *7 Dust*. actriu. (2003/2004). Festival Inmotion. Regidoria. CCCB (2004)

Societat Doctor Alonso: *La Natura i el seu tremolor* (col·laboració). CosmoCaixa 2017

Juan Navarro: *Lectura sobre Beatriz Preciado*. HTH. (Montpellier 2015). *Pequeño Preludio Inmortal*. Creació.

Actriu.(Madrid 2013). *Nancy Spungen. Un musical*. Actriu i cantant. 2011-2012. *Agrio Beso*. Actriu.(Barcelona 2007) amb el músic Javier Corcovado. *Primera convención de Amos y Esclavos* (Barcelona 2007)

Marcelí Antúnez: *El Peix Sebastiano*. Actriu. (Barcelona 2012)

Rodrigo García: *En algún momento de la vida deberías proponerte seriamente dejar de hacer el ridículo*. Actriu. (2007-2008).. *Aproximación a la idea de la desconfianza*. Actriu. (Annecy, 2006).

Roger Bernat: *Dictadura Transició Democràcia*. Actriu. Teatre Lliure (2010). *Trilogía de contes patriòtics*. Actriu i producció.. Curtmetratges. (Barcelona, 2006). *La,la,la,la*. Actriu. (Teatre Lliure, 2004). *Trilogía 70*. Actriu i ajudant de direcció. (gira per Espanya 2003). *Bona gent*. Producció i actriu. (Barcelona, 2002). *Bones Intencions*. Actriu (Teatre Lliure, 2002).

Nico Baixas: *Handmade*. Asistent de direcció. (Estiu 2010-Primavera 2011)

Festival MAPA. Societat Doctor Alonso. Responsable de premsa i producció (*Pontós 2008-2011*)

Emotique. *Ro. Espectacle Multimèdia (gira al Marroc, Quito 2008)*

La Fura dels Baus. *Obit*. Actriu.(Copenhague, 2004).

Pau Atienza. *Cuando Nadie nos mira*. Curtmetratge. Actriu. (Sant Sebastià, 2005)

Grup VdeAmor. Cantant 2010-2014

Centre de Creació General Eléctrica. (Barcelona, 1996/2004). Al llarg dels vuit anys de treball d'aquest col·lectiu formo part de l'equip i faig feines tècniques que van des de la producció, l'ajudantia de direcció fins la gestió. També treballa d'actriu en alguns espectacles.

Quim Tarrida

Artista multidisciplinari d'estètica *neopop* però també amb un pes específic del llegat de l'art conceptual. S'inicià en el camp del dibuix i del còmic a la meitat de la dècada dels vuitanta creant un univers propi (**Món Subcutani**). Al marge de la producció artística més vinculada amb la música i la performance, realitza obra fotogràfica, videogràfica, pictòrica i escultòrica amb la qual estableix vincles amb l'univers de la infància perduda, fascinació pel joguet, allò orgànic, el còmic i la vivència d'un horror vacui del qual se serveix constantment. La seva obra treballa en el límit que bascula entre el component lúdic del simulacre de la joguina infantil i l'artefacte bèl·lic, tot mostrant la dèbil frontera que separa una realitat de l'altra. Des de la ironia com a activadora en potència del qüestionament de la cultura. La seva producció artística se serveix de petits atacs de sabotatge amb l'objectiu d'infiltrar-se i sobreviure dins d'un sector hostil com és l'àmbit artístic.

En els últims anys, part del seu treball s'ha realitzat també amb relació a l'art sonor, la música contemporània-acció sonora i la performance. En aquest sentit, en destaquen els concerts en els quals incorpora joguines electròniques musicals.

Paral·lelament ha desenvolupat la seva carrera professional com a director creatiu i d'art a agències de publicitat, estudis de disseny i comunicació interactiva online. Al 2004 rep dos Premis LAUS (2004) i premis en diferents festivals internacionals per la campanya realitzada amb DoubleYou per NIKE amb la campanya: San Silvestre Vallecana 2003.

L'any 2004 funda SubcutanSpoon (2004-08), empresa especialitzada en la producció, importació i distribució internacional de "Art Toyz", joguines i objectes produïts en edicions limitades per artistes, il·lustradors i dissenyadors. L'any 2007 dissenya i produeix "Columpus" el guardó per als Premis Nacionals de Cultura de Catalunya 2007. El 2006 organitza com a comissari l'exposició Merch & Promo al Centre d'Art Santa Mònica de Barcelona.

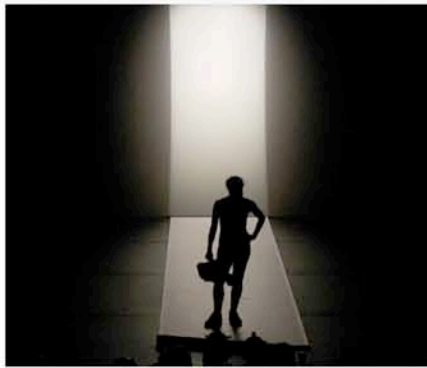
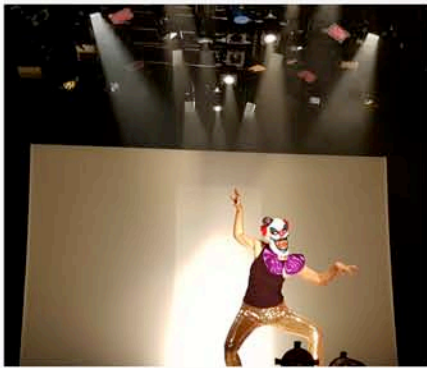
Becat per la Generalitat de Catalunya per projectes com "Subherois" (2006-2007), "Submusic Box" (2009-10) , "SubWar". (2013, beca de residència a Singapur/ Grey Projects Gallery. Becat per la Generalitat durant el 2015 i 2016 pel projecte "Treball i Oci /"Un Mundo Feliz"", una recerca i recreació fotogràfica sobre el feixisme en la Barcelona dels 50 's.

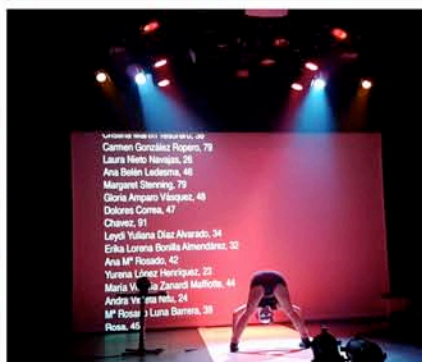
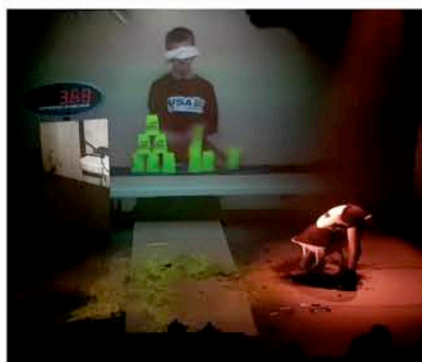
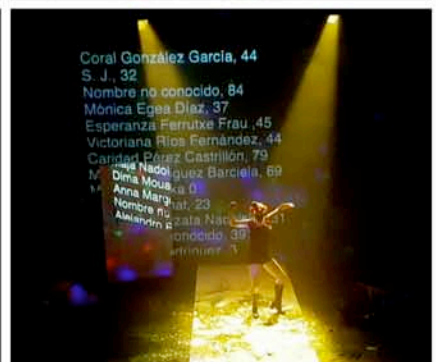
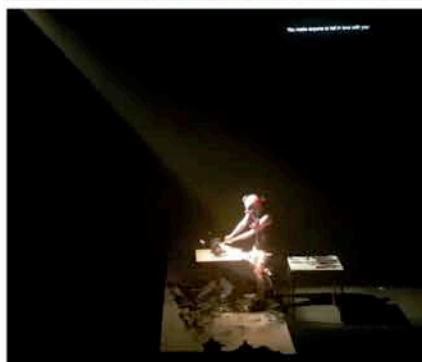
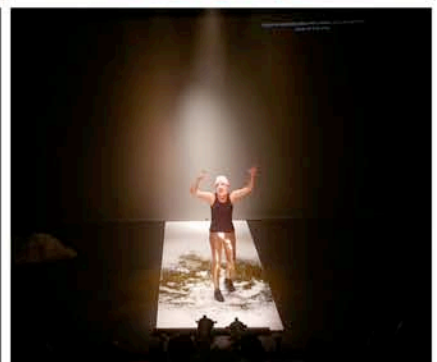
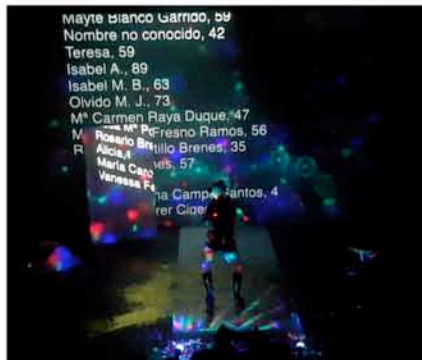
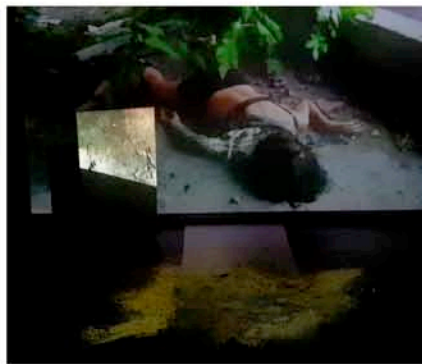
Ha realitzat diferents exposicions individuals entre les quals destaquen "Memòria Esfèrica" Castell de Montjuïc, Barcelona 2015; "SubWar" Grey Projects Gallery, Singapur 2014; "If you blink , you miss it" T.A.G. Gallery, Hollywood L.A. 2011; "Subbombs" Espai Guinovart, Lleida; "Subherois" Fundació Espais d'Art Contemporani, Girona 2006; "Landungsbrücken" Museu d'Història de la Ciutat, Girona 2003. Pel que fa a les exposicions col·lectives en que he participat cal esmentar "ONE LOVE" Woven Accents, Hollywood L.A. 2014; "Nunca Jamás. Historias de niños para adultos" Fundació Valentin de Madariaga, Sevilla 2013; "TOY GIANTS" T.A.G. Gallery, Hollywood L.A. 2013; "SubMe (Dr. tengo un Alien!)" SOS 4.8, Murcia/Mustang Gallery 2012; "La Qüestió del Paradigma" La Panera, Lleida 2011; "Blindes Vertrauen", Kunstverein Tiergarten/Galerie Nord, Berlin 2010; "Crosstalk Video Art Festival" Budapest 2008; "Contos Dixitais" CGAC, Centro de Arte Contemporaneo, Santiago de Compostela 2007; "Plagiarismos" La Casa Encendida, Madrid 2005; "Como si nada" Fundació Foto Colectania, Bcn 2003; "SONAR'99-Don't stop the music", Barcelona 1999.

Paral·lelament, ha desenvolupat la seva carrera professional com a director creatiu i artístic en agències de publicitat, estudis de disseny i comunicació interactiva.

Actualment col·labora amb l'actriu i directora Agnès Mateus en les obres de teatre "**Hostiando a M**" i "**Rebota rebota y en tu cara explota**" com a co-director, creació i realització dels audiovisuals. **Premi de la Crítica 2017 com a millor espectacle de Noves Tendències.**

FITXA TÈCNICA

La companyia aporta:

Maquinària. Desgarro per llençar pilotes.
Maquinària per llençar confetti. 3 politges.

MUNTATGE

Temps de muntatge: 20 hores
Temps de desmuntatge: 2 hores
El muntatge es comença el dia abans de la funció.

Personal requerit

El personal requerit sempre variarà en funció de la configuració de la sala.

1 tècnic especialista en vídeo (per fer el traspàs del funcionament del Projector)
1 tècnic de so (que també haurà de tirar funció)
2 tècnics de llum
1 tècnic maquinista
1 persona de càrrega i descàrrega (depenent de l'espai)
1 persona per la neteja de l'escenari, una hora abans d'obrir sala.

Cal tenir en compte que:

- han de conviure el projector i els focos.
- S'ha de muntar els mecanismes de les pilotes i el del confeti a la mateixa línia central de l'espai (la que correspon a la tira del linòli)
- Gairebé tot el muntatge es concentra en una línia, per tant s'han de salvar les complicacions que se'n deriven. Com les ombres dels focos a la pantalla, per exemple. O la possibilitat que s'hagi d'afegir una barra extra per poder penjar les dos maquinàries.

ESPAI ESCÈNIC

Espai de 6 mts de fons x 8 mts de boca x 5 mts d'alçada. (Espai Mínim)
Tancament en alemanya amb roba negra amb sortides laterals pel davant i pel darrere.
Ciclorama blanc/Pantalla de projecció a la paret del fons. De paret a paret.
Linòleum negre a tot l'espai.
Tira de Linoli Blanc. 6 metres de llarg 1,60 d'ample. (Mínim). La mateixa llargada que el fons de l'escenari.

Al backstage s'ha d'habilitar 2 cadires i llum de guàrdia.
1 taula petita amb llum de guàrdia per camvis.

MAQUINARIA

Dos mecanismes:
1. Es munta un sistema de desgarro a la estructura per deixar caure 1000 pilotes de plàstic petites (20 Kg.), que queda a l'alçada de la parrilla de llums, entre els focos. Necessita toma directa de corrent que ha d'anar fins a taula de llums.
2. Es munta un sistema de caiguda de confeti desde la parrilla. Amb 3 politges (aporta la companyia) que desembarca al lateral esquerra de l'escenari. Al costat de l'hombro.

Pesos: **Mínim 20 quilos**

SO

---

4 P.A.
2 Monitors ubicats a l'escenari
Subgreus.
1 micro de mà inhal·làmbric
3 micros inhal·làmbrics (1 per a l'actriu, 2 per a elements de l'escenografia)
2 DI's
1 Peu de micro
L'equip de so amb efectes SFX.
1 Toma de corrent a l'escenari
1 Faristol

LLUMS

---

26 Pc's 1 kw
12 Retalls 1 kw (3 amb IRIS)
12 PAR nº5
6 PAR led. Amb cablejat DMX
6 asimètrics
5 peanes
48 canals de dimmer
1 Strobo.
Guàrdies al back stage
1 Màquina de fum de partícules tipus *Hazer* que pugui anar amb DMX.
Taula de llums *LT Piccolo DMX* (o característiques similars).

La companyia aporta:
- 2 bombetes led giratòria 3w, efecte discoteca

VIDEO

Projector de 6.000 lúmens que pugui abastar **projecció 16:9**. I ocupi amb ella **tota** la superfície del ciclorama. Es projecta 16:9
Obturador que vagi amb DMX
Ciclorama que ocupa TOT el fons de l'escenari.

Per disparar l'espectacle, s'utilitza un Mac amb el programa QLAB 3.0.18 (aporta la companyia).

ALTRES

Fem servir una carretilla d'obra amb terra que NO va a parar a l'escenari.
Fem servir una mola. Protegida i collada sobre una taula nostra.
Es llença 1 kg. de confeti que s'ha de recollir després de cada funció.

Es necessita un **Extra** per col·laborar a la peça (un noi/home). Ha de realitzar una acció molt específica durant una escena de l'espectacle. Per fer-ho s'ha d'organitzar un assaig el mateix dia amb ell. Un assaig molt curt (uns 30 minuts) abans de l'espectacle. Lo ideal és que ens poséssim en contacte amb aquesta persona uns 15 dies abans de l'espectacle per poder donar-li les explicacions pertinents. **(Cal confirmar aquesta necessitat en el cas de Catalunya)**

Material requerit al Festival / Teatre:

Carretilla de obra. No cal que sigui nova (1)

150 litres de terra substrat universal. (el més econòmic) (2)

(1)

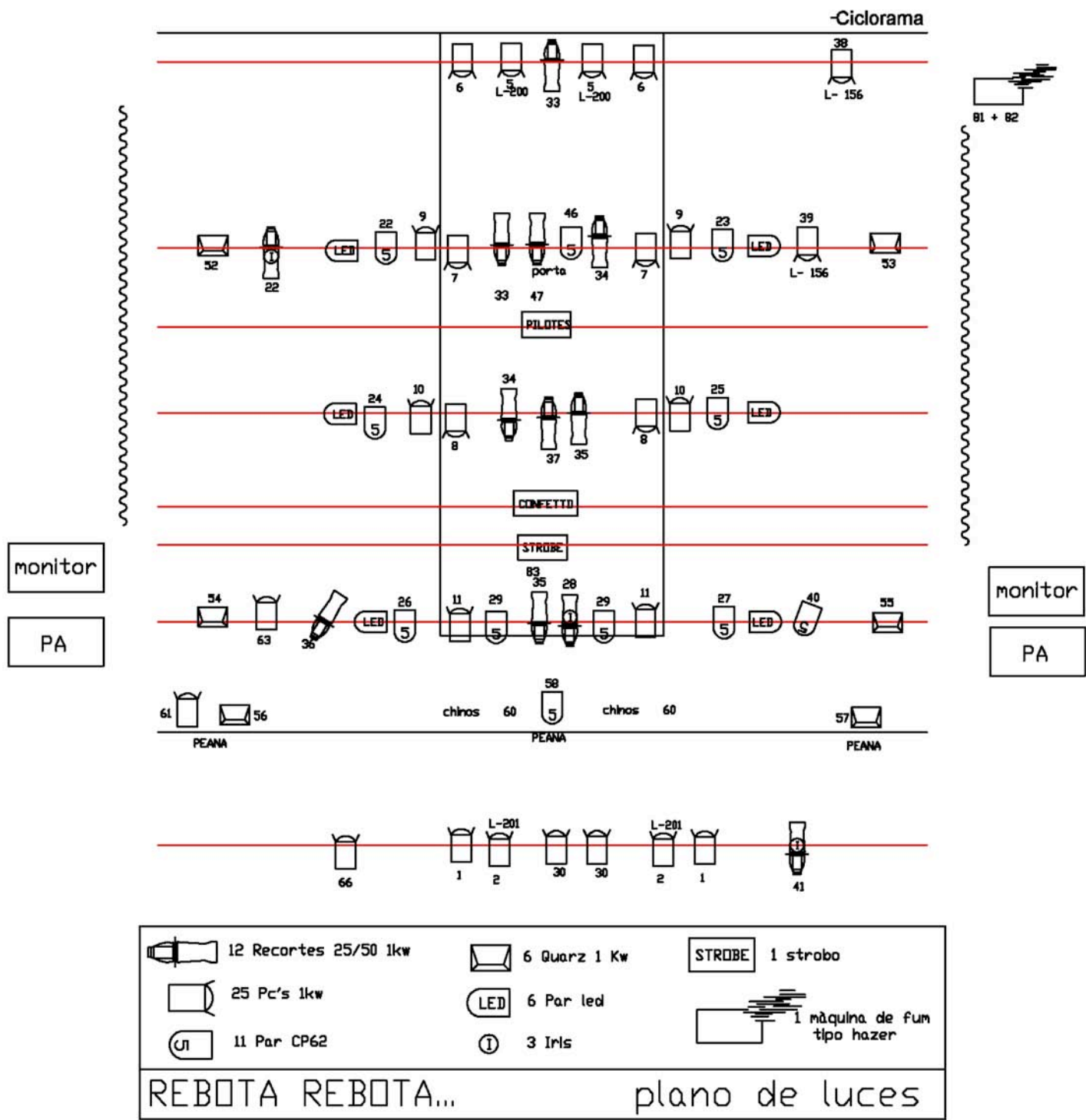

(2)

Camerinos:

Camerinos per a 3 persones, equipat amb dutxa d'aigua calenta i mirall.

PLANO DE LLUMS

CONTACTE

Agnés Mateus

+34 657 464 920
lamateus@hotmail.com
Barcelona

Quim Tarrida

+34 658 502 104
quim@quimtarrida.com
Barcelona

ElClimaMola (Producció / distribució)

Marine Budin
marine@elclimamola.com
+34 610 081 860
Barcelona

Marcela Imazio
marcela@elclimamola.com
+34 677 281 007
Barcelona

#RebotaRebotayentucaraExplota
<https://www.facebook.com/RebotaRebotaYEnTuCaraExplota>

Premi de la Crítica 2017 com a millor espectacle de *Noves Tendències*.

**REBOTA
REBOTA
Y EN TU CARA
EXPLOTA**

